

زه‌ره الهیان، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

اطرافیان موسوی برای نظرسازی پول خرج کردند

■ **توهم ریاست جمهوری در میرحسین، حاصل نظرسازی‌های ستادش بود**

انتخابات دهم ریاست جمهوری را می‌توان بحق متفاوت‌تر از دوره‌های دیگر برگزار شده در ۳۰ سال گذشته دانست. حضور نامزدهای شناخته شده‌ای در کشور همچون احمدی‌نژاد رئیس دولت نهم، کروبی رئیس مجلس ششم و میرحسین موسوی که ۸ سال در زمان جنگ تحمیلی نخست‌وزیر کشور بود، موجب شد رقابتی جدی میان کاندیداها و شور و اشتیاقی بسیاری در میان مردم و طرفداران شکل بگیرد و منجر به حماسه ۲۲ خرداد شود. حضور ۸۵ درصدی مردم سر صندوق‌های رای اوج آزادی و دموکراسی را به رخ جهانیان کشید و ثابت کرد تبلیغات غربی‌ها درباره نبود آزادی و حکومتی مردمی در ایران، دروغی بزرگ است. در این دوره مهدی کروسی که زودتر از همه اصلاح‌طلبان خود را نامزد انتخابات اعلام کرد، در این میان توانست اعتماد و اجماع اصلاح‌طلبان را به خود جلب کند و این شد که میرحسین موسوی با پشتیبانی محمد خاتمی رئیس دول هفتم و هشتم و اکبر هاشمی رفسنجانی و خانواده‌اش به عنوان کاندیدای اصلی اصلاح‌طلبان شناخته شد. محسن رضایی نیز که کاندیدای مستقل بود در کنار احمدی‌نژاد، نامزد اکثریت اصولگرایان به رقابت پرداخت اما برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته از سوی ۳ کاندیدای این دوره ریاست جمهوری به شکلی در مناظره‌های تلویزیونی نمایان شد که مشخص بود تمام تلاش بر این پایه استوار است که احمدی‌نژاد نتواند رای مردم را به خود اختصاص دهد. احمدی‌نژاد اما توانسته بود در دولت نهم با خدمت‌رسانی به محرومان و مستضعفان و اجرای ایده سفرهای استانی نظر مردم در دور ترین نقاط روستایی کشور تا شهرنشینان پایتخت را به خود جلب کند به همین دلیل با تبلیغاتی که آن نیز از طریق ستادهای مردمی صورت می‌گرفت خود را برای رقابت آماده کرد. با این حال نوظئه‌چینی برای نفوذ میان مردم در جهت از بین‌بردن انسجام و اتحادشان پیش از این انتخابات و با استفاده از عوامل فریب‌خورده داخلی، از قبل آغاز شده بود و چندی پیش از انتخابات زمزمه‌هایی از بروز تقلب در صورت رای نیلورن کاندیدای خاص جناح اصلاح طلب به گوش رسید. کاندیداهای اصلاح‌طلب نیز که طبق نظرسنجی‌های انجام شده شانس کمی برای پیروزی داشتند شائبه بروز تقلب در جریان انتخابات در صورت پیروز نشدن خود را زمزمه کردند تا شاید دستاویزی برای در صحنه ماندن دوباره بیابند. این شد که پس از پیروزی احمدی‌نژاد با رای ۳۴ میلیون نفر از شرکت‌کنندگان، ثنوری‌های اصلاح‌طلبان برای اعتراضات مدنی با محوریت بروز تقلب و لزوم ابطال انتخابات به نحوی عملی شد که منجر به برخی آشوب‌ها و اغتشاشات در نقاطی از پایتخت شد که حواشی آن پررنگ بود. با زهره الهیان، نماینده مردم تهران در خانه ملت و عضو کمیسیون سیاست خارجی و امنیت ملی به گفت‌وگو نشستیم تا این باره و واکوی برخی اتفاقات در انتخابات دهم ریاست‌جمهوری بپردازیم. وی که پزشک متخصص بیماری‌های داخلی در بیمارستان بقیه‌الله(عج) است پس از ورود به مجلس تنها یک روز از هفته را به طبابت می‌گذراند و بیشتر به امور سیاسی و مجلس مشغول است. الهیان پیش از نامزدی‌های مردم تهران در مجلس مسؤولیت بسیج دانشجویی خواهران کشور را برعهده داشته و دوره‌های آموزشی سیاسی را در دانشگاه روابط بین‌الملل وزارت امور خارجه گذرانده است.

■ **دلیل شور و اشتیاق مردم برای شرکت در انتخابات دهم ریاست‌جمهوری که منجر به مشارکت ۸۵ درصدی شد را چه می‌دانید؟**

همانطور که شاهد بودیم در ایام نزدیک به برگزاری انتخابات دهم ریاست‌جمهوری افشار مختلف مردم شور و اشتیاق خاصی برای شرکت در انتخابات داشتند که این نشان‌دهنده دموکراسی واقعی است. در بعد مشارکت حضور مردم ایران در مقایسه با دیگر کشورها از جمله آمریکا و اروپا در سطح بالاتری قرار دارد بنابراین می‌توان فهمید که آنها تنها شعار دموکراسی را می‌دهند اما در ایران مردم برای تعیین سرنوشت خودشان انگیزه داشته و به‌طور عملی دموکراسی را اجرا می‌کنند. شاهد بودیم که افشار مختلف در گوشه و کنار خیابان و معابر عمومی بحث‌های دقیق و جدی‌ای در طرفداری از کاندیدای مورد نظر خود انجام داده و بدون ایجاد درگیری و تشنج، بلوغ سیاسی خود را نمایان کردند و علاقه و تعهد خود به کشور را نشان دادند، بنابراین دوره دهم ریاست‌جمهوری از نظر مشارکت مردم متمایز با دیگر دوره‌های انتخابات ریاست‌جمهوری بود. در این بین نقش رسانه‌ها نیز تأثیرگذارتر از پیش بود و رسانه ملی با برنامه‌ریزی‌های متعدد و شگردهای تبلیغاتی متفاوت، به بالا رفتن میزان مشارکت مردم کمک کرد.

به‌طور مشخص مناظره‌های تلویزیونی که برای نخستین‌بار برپا شد منجر به بالا رفتن آگاهی مردم از برنامه‌های کاندیداها شد فضای آزاد بحث و گفت‌وگو در مناظره‌ها موجب شد بیشتر مردم در زمان مناظره‌ها در منزل و مقابل تلویزیون بمانند و عقاید کاندیداها را بشنوند. این امر نتهتیا در داخل کشور بلکه خارج از کشور هم رخ داد و علاوه بر ایرانیان مقیم خارج از کشور، نظر مردم و برخی مسؤولان سیاسی کشورهای مختلف را جلب کرد تا به رصد مناظره‌ها بپردازند. در سفرهایی که به برخی کشورها داشتم نیز نمایندگان و مسؤولان سطوح مختلف درباره آینده انتخابات از من سوال‌هایی می‌کردند که اهمیت این انتخابات را مشخص می‌کرد.

به‌طور مثال در اجلاسی در اتیوپی که بودیم، نمایندگان ۱۴۰ کشور در آن حضور یافته بودند، هیات کانادایی پس از پیدا کردن هیات ایرانی، نظر ما در درباره میزان آرای دکتر احمدی‌نژاد حویا شد.

■ **به نظر شما، نقش نامزدهای ریاست‌جمهوری در بالا رفتن آرا چه میزان بود؟**

به‌طور حتم حضور کاندیداهای متفاوت با دیدگاه‌ها، سبلاقی و انگیزه‌های مختلف نیز اثرگذاری مطلوبی بر افزایش مشارکت مردم در انتخابات داشت اما برخی در این باره اظهار نظر داشته و معتقد بودند، حضور میرحسین موسوی به میدان آوردن آرای خاموش را به دنبال داشت که بنده در این باره معتقدم نقشی دکتر احمدی‌نژاد مهم‌تر از میرحسین بود. احمدی‌نژاد با مطرح کردن سیاست‌های خود در زمینه‌های مختلف از جمله مبارزه با مفاسد اقتصادی نقش مهمی در بالا رفتن آرای خود و همچنین کاسته شدن از سبد رای دیگر کاندیداها به نفع خود داشت.

■ **مناظره‌ها از نظر کیفی در چه سطحی قرار داشت؟**

برای حضور زنان در کابینه، شرعاً و قانوناً مانعی وجود ندارد، اما نکته‌ای که وجود دارد لزوم فرهنگسازی و ایجاد باور در میان مسؤولان است که بدانند یک خانم می‌تواند به بهترین وجه در سطح وزارت تخانه نقش ایفا کند و این اقدام باید از جایی شروع می‌شد که در دولت دهم اتفاق افتاد

درباره مناظره‌ها و حد و حدود و چارچوب تبلیغات باید حرف‌های زیادی زده شود و اگر مقدر باشد در زمان اصلاح قانون انتخابات چارچوب مشخصی برای آن تعریف شود. باید آزادی‌ها در دایره اصول و اعتقادات اخلاقی و قانونی باشد. در حالی که رسانه‌های غربی نظام ما و رسانه‌های کشور را به دیکتاتوری و بی‌توجهی به حق مردم متهم می‌کردند با پخش مناظره‌ها برخی از غربی‌ها در اعلام مواضع خود آزادی در ایران را به‌تأور دانسته و تعجب خود را اعلام کردند.

با وجود اینکه این آزادی منجر به مشارکت ۸۵ درصدی مردم شد اما باید چارچوب و خطوط قرمزی در قانون مشخص شود که شاهد عدول از خطوط قرمز اخلاقی و زدن تهمت در مناظره‌ها نباشیم. همچنین باید فرصتی در اختیار افراد غایب در مناظره گذاشته شود تا به دفاع از خود در مقابل اتهاماتی که به آنها زده می‌شود، بپردازند.

■ **با وجود جو آرام پیش از انتخابات و مشارکت بالای مردم در انتخابات، ساعتی پیش از اتمام رای‌گیری، آقای مهندس موسوی در نشست خبری در جمع خبرنگاران اعلام پیروزی در انتخابات کرد که پس از اعلام نتایج نهایی منجر به ایجاد شائبه تقلب در انتخابات شد. به نظر شما ایجاد این شائبه تا چه حد برنامه‌ریزی شده بوده؟**
از عصر روز رای‌گیری (جمعۀ ۲۲ خرداد ۸۸) گمانه‌زنی‌ها برای نتیجه انتخابات شروع شد و ساعت ۲۴ صبح، میرحسین موسوی در گفت‌وگو با خبرگزاری‌ها و مطبوعات اعلام پیروزی کرد. پس از اعلام نتایج این شائبه به وجود آمد که میرحسین موسوی پیروز انتخابات بوده اما نتیجه دیگری اعلام شده و شایعه تقلب به راه افتاد. این در حالی است که بحث تقلب یک شبه به وجود نیامد و این موضوع ماه‌ها قبل برنامه‌ریزی شد و ریشه‌های آن را می‌توان در گزارشات مراکز مطالعاتی غرب و همچنین اعترافات متهمان آشوب‌ها و اغتشاشات در دادگاه، پیدا کرد. در جلسات خاص برخی ستادهای انتخاباتی نیز این مساله مطرح شده بود که یا از صندوق رای آقای میرحسین بیرون خواهد آمد یا اینکه تقلب شده و باید اعتراض مدنی کرد(!)

بنابراین آنها ۲ راهکار را بی‌ریزی کرده بودند که یکی پیروزی در انتخابات بود که اگر اتفاق می‌افتاد معلوم نبود چه اتفاقات دیگری به دنبال آن رخ می‌دهد و دیگری اعتراض مدنی و درخواست ابطال آرای ملت بود.

این ۲ سناریو در جلسات ستاد آقای موسوی مطرح بود. همچنین پیش از انتخابات بحث تشکیل کمیته صیانت از آرا مطرح شد که با وجود ساز و کار خاص قانونی و بحث نظارت سیستم‌هایی همچون شورای نگهبان و نمایندگان کاندیداها، بی‌پایه و اساس بود. وجود ناظران شورای نگهبان و نمایندگان کاندیداها بر سر صندوق‌ها اجازه تقلب را نمی‌دهد؛ آن هم در حد ۱۱ میلیون رای! با این حال تشکیل کمیته صیانت از آرا را مطرح کردند و می‌گفتند، از طریق قانون این مقوله را پیگیری می‌کنیم اما

توجهی به این مساله نداشتند که در قانون راهکارهای نظارتی در نظر گرفته شده است. در کشور ما صیانت از آرا با حداکثر امانتداری صورت می‌گیرد به‌طوری که زمان انتخابات سال ۷۶ و زمانی که جناح راست دولت را در دست داشت، از درون صندوق‌هایی که وزارت کشور آن دولت، انتخابات را برگزار می‌کرد، رای کاندیدای جناح چپ بیرون آمد و آقای ناطق‌نوری نیز پیش از آنکه شمارش آرا به پایان برسد، پیام تریک خود را برای آقای خاتمی ارسال کرد که این نشان‌دهنده اخلاق سیاسی و دموکراسی حاکم بر جامعه و صیانت حداکثری از آراست اما اکنون افرادی که شعار دموکراسی می‌دادند، به شایعه تقلب دامن می‌زدند و رای ۲۴ میلیون نفر که اکثریت آرا را تشکیل می‌دهد در نظر نمی‌گیرند.

بنده در جلسه‌ای که با آقای موسوی به نمایندگی از سوی نمایندگان مجلس داشتم، شاهد بودم که مطرح کردند اگر آرا ابطال شود و بعد از رای‌گیری دوباره آقای احمدی‌نژاد رای اکثریت را بیاورد دوباره بحث تقلب مطرح خواهند کرد(!)

■ **این فرض پیروزی حتمی در انتخابات که در ذهن میرحسین موسوی جاگرفته بود از کجا نشأت می‌گیرد؟**

این فرض در واقع برمی‌گردد به نظرسازی‌های انجام شده در طول دوره انتخابات که اطرافیان ستادشان در سطح کلان انجام دادند و

■ **بنده در جلسه‌ای که با آقای موسوی به نمایندگی از سوی نمایندگان مجلس داشتم شاهد بودم که مطرح کردند، اگر آرا ابطال شود و بعد از رای‌گیری دوباره تقلب را مطرح خواهند کرد(!)**

حتی این بحث مطرح شد که پول‌هایی خرج می‌شد و به موسسات نظرسنجی داده می‌شد که نظرسازی کنند و به دنبال آن سناریوی دوم که اگر نام موسوی از صندوق بیرون نیامد، نظرسازی کرده تا ذهنیت آقای موسوی به این سمت برود که پیروز نهایی انتخابات بوده است. این مساله در اعترافات که متهمان در دادگاه اعلام کردند نیز به چشم می‌خورد.

■ **آقای کروبی چرا به هم‌صدایی با موسوی پرداخت و خواستار ابطال آرای ملت شد؟**

در جلسه‌ای که به همراه اعضای هیات رئیسه کمیسیون امنیت ملی مجلس با آقای کروبی داشتم به آقای کروبی گفتم؛ شما به‌عنوان یک کاندیدای موازی اصلاح‌طلب مطرح بودید و تلاش زیادی صورت گرفت تا از صحنه خارج شوید اما شما قانع نشدید بنابراین راضی برای اصلاح‌طلبان محسوب شدید. بنده به آقای کروبی نیز توضیح دادم که پس از آنکه نتوانستند ایشان را از میدان انتخابات کنار بکشاند، تعدادی افراد محوری اصلاح‌طلب را آوردند و در ستاد کروبی مستقر کردند و اعضای حزبی که زحمت آن را در چند سال اخیر کشیده بود از اطرافش کنار زدند و تصمیم‌گیرنده اصلی و طراح برنامه‌های کروبی شدند. این سخن آقای «منتجب‌نیا» است که به اسم آقای کروبی و در ستاد وی برای موسوی تبلیغ می‌شد و افرادی از ستادهای موسوی در شهرستان‌ها به ستاد کروبی رفتند و موجب شدند تا کروبی رای ۵ میلیونی خود را از دست داده و تنها ۳۰۰ هزار رای کسب کند. فکر می‌کنم کروبی باید خودش اوضاع را رصد و دلایل شکست را تحلیل می‌کرد. فاصله ۳۰۰ هزار تا ۲۴ میلیون آفتر هشت که قابل طرح نیست بنابراین کروبی نباید روند تقلب در انتخابات را دنبال می‌کرد.

■ **چه شد که پس از اعلام نتایج آشوب‌های رخ داد؟**

پیش از انتخابات شاهد بودیم که مردم در نهایت آرامش و امنیت تا دیروقت در خیابان‌ها حضور داشتند و حتی در خیابان ولیعصر زنجیره انسانی تشکیل دادند که از سوسی وزارت کشور هیچگونه ممانعتی صورت نگرفت و این به دلیل شرایط و فضای «راز»ی بود که دنبال می‌شد اما پس از انتخابات تجمعات و راهپیمایی‌هایی که صورت می‌گرفت محملی شد برای سوءاستفاده برخی بداندیشان. شاهد بودیم که مردم به خاطر تعلق خاطر به آینده کشور و احترامی که برای خود داشتند، شائبه ایجاد شده درباره تقلب را در ذهن خود باور کرده بودند و دنبال می‌کردند که از طریق اعتراضات حق خود را استیفا کنند که این اعتراضات در جای خود قابل احترام بوده و هست، اما این تجمعات به درگیری‌هایی انجامید که طبق شواهد و مدارکی که از اعترافات به

زهره الهیان

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس

در مجلس